

SÜMEGE-SZENT-GRÓT

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetés árak:		Hirdetmények:		
Egész évre	4 frt = 8 korona	2 hasabos petitsor egyszeri hirdetésnél 9 kr.		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Fél évre	2 frt = 4 „	többszöri hirdetésnél 7 kr. — Bélyegdíj 30 kr.		A lapot illető minden fizetés a kiadójaváltaiba küldendő.
Negyed évre	1 frt = 2 „	Nyilttér petitsora 20 kr.		Kéziratokat vissza nem küldünk.
Egyes szám ára 10 kr.		Csak bérmentett leveleket fogadunk el.		

A szülőkhöz.

Ma-holnap vége az aranjuzei szép napoknak. Megnyílnak az iskolák kapui s kezdetét veszi a nehéz és fáradságos tanítás és tanulás munkája.

Ez alkalommal mintegy kötelességszerűnek tartom erre vonatkozólag egyet-mást elmondani.

A fát addig kell hajlítani, míg fiatal, mert ha megöregedett, nem hajlik az többé, hanem inkább török. Ezt a szabályt nem szabad a szülőknél figyelem nélkül hagyni, ha azt akarják, hogy gyermekeik a társadalom hasznavehető tagjaivá fejlődheszenek. Igazán bámulatos sok szülőnek az indolenciája. Elküldi gyermekét az iskolába, de ennek ottani életéről tudomást sem akar venni. Hiába küldözgetik a tanárok az intéket, hiába figyelmeztetnek, hiába buktatják gyermeküket, a szülő csak azért sem néz az iskola felé. Mire való is volna ez? Ott a tanár, tanítson. — Hát t. szülő nem úgy áll a dolog! Ha azt akarják, hogy gyermekük testi és lelki fejlődése a célnak megfelelő legyen, ha azt akarják, hogy gyermekük a haza derék polgára lehessen: az iskolát, a tanárokat és tanítókat annál szorgalmasabban kell fölkeresniök, mert csak így közösen, vállalva lehet azt a

fiatal vesszőt természetének megfelelőleg hajlítani. S vajjon mit tesznek a szülők, ha gyermekük pl. megbukik? Hát a legtöbb esetben elnadragoják s azt hiszik, hogy evvel eleget tettek kötelességüknek.

Vajjon elég e a fá vad hajtásait egyszerű levágni s aztán további fejlődését figyelem nélkül hagyni? Vajjon az ily gondozásban részesült fa fog e nemes gyümölcsöket hozni?

Milyenek kell tehát a szülő gyermekével szemben követendő ellenőrzésének lennie s különösen mely irányba kell azt terelni? Erre — bár részletesen szeretném — helyszüke miatt csak röviden válaszolhatok.

Ha a szülő gyermeke észbeli tehetségét elfogulatlan bíráló alá veszi s azt az iskolai bizonyítvánnyal összehasonlítva, gyermeke hanyagságát, restségét észlelné, akkor lépjen föl a legnagyobb szigorral s szorítsa gyermekét alkudozást nem ismerő erélylyel kötelességének minél lelkiismeretesebb teljesítésére. A könnyelmű és lanyha ellenőrzés mellett az édes semmittevéshez szokik a gyermek, szorgalma napról napra hanyatlak s évről-évre rosszabb lesz a gyermek által elért eredmény.

A szülő, ki gyermekét a tudományos pályára szánta s kész őt minden szükséges dologgal a tanulási idő tartama alatt ellát-

ni, követelje meg tőle szigoruan, hogy lankadatlan szorgalommal és kíméltséggel igyekezzék az előirt tudományokban minél nagyobb fokú ismeretekre szert tenni. A tudományos terén a felületesség, a felszínen való uszálás manapság már mitsem ér, alaposság, határozottság és teljes szakképzettségre kell törekedni, ha celt érni, ha boldogulni akarunk. A felületesség szüli a kontarokat és proletárokat. A tudományos pályán való kontarság es proletarságnál pedig nincs szánandóbb és nyomoruságosabb valami. Ezen proletárok alkotják a társadalom legundokabb kaszját, sorsukkal soha sincsenek megelegetve, zúgolodnak és elégedetlenek folyton. S bár végzettség nélkül maradtak, mégis a művelt osztályhoz formálnak jögcimet, minek a legtöbb esetben az a szomorú következménye, hogy ezen szerencsétlen proletárok annyira elzúllenek és elaljasodnak, hogy képesekké lesznek a beállott szükség es nyomor következtében minden gazság es gonoszság elkövetésére.

Most, hogy kimutattuk mifele csodabogár az a proletár, azt akarjuk a szülők figyelmébe ajánlani, hogy óvakodjanak a proletárok számát gyermekeik lanyha es könnyelmű nevelése által szaporítani, mert hisz ugy is van már elég haszontalan, naplopó, ingyenélő proletár.

Balta Pista notája.

— A Sümege-Szent-Grót eredeti története. —

Szép szál legény volt mindkettő: Balta Pista, a számadó juhász ifjabb bojtárja a fegyverneki pusztán, meg Kender Józsi, urodalmi gyalogbéres szintén Fegyverneken. Egyik jobb volt, mint a másik, akárcsak egy falat kenyér. Szerették egymást, mintha egy emlőn táplálkoztak volna. Együtt szolgáltak katonáknál, együtt szegődtek el Fegyvernekre s mar három esztendeje eszik a fegyverneki uraság kenyere. Még az öreg számadó juhászné sem merete azt mondani, hogy ezek valaha egymás ellenségei lesznek, pedig, mint mondják, az belelátott a jövődbe is. A legények magok sem hitték, hogy egymást megtudnak gyűlölni. Pedig de meggyűlöltek! S ennek egyedüli oka Donát Panna volt, a pusztai hajdujának rózsaszínű leánya.

Nem esoda, ha egyszerre ketten is belebolendultak, olyan aranyosan tudott mindenkivel beszélni, miközben sötétbarna szemei úgy ragyogtak, mint valami csillagpar. Hamar észrevette Pista, hogy nemcsak őt, de Józsi is szíven találta Panni pillantásai. Kender Józsi meg talan még előbb megsejtette a veszélyes hatást. Megbomlott a szent barátság, megbomlott az eszük is. A melyik jobban győzte, az marta a masikat. Néha a fókos, meg vasvilla is előkerült, de a számadó jókor kozbelépett s a két féltékeny legényt nagy ügygyel-bajjal szétverte. Egyik jobbra, a másik

balra távozott, de a mig láthatták egymást, szórták az Isten áldását es fenyegetődztek keményen.

— Megállj, bojtár, megcsipelek még, de akkor leveszem a pruszlikot rólad — kiáltott Józsi Balta Pista után.

— Gyere csak, béres, várlak. Tudom Istentem, beleszartok a fübe — vágott vissza Pista.

Az öreg számadó szerette volna kibékíteni a két haragost. Eleget beszélt szívükre, de hiába. Balta Pista azt üzenté, hogy Józsi ne sokat álalkodjék hajduék háza körül, mert ott hagyja a derekat. A gyalogbéres meg nagy hetykén odavágta a számadónak, hogy mondana meg annak a bojtárnak, ne sokáig hordja Pannának a buzakoszorut, mert elutik a labat . . .

— Csak legalább ne volnanak ezek a kölykek olyan akuratosak a munkájokban, hogy kiadhatnék rajtuk, de ezek nélkül — szó a mi szó — nem ér a pusztai semmit, töprenkedett nemegyszer a számadó. Végre mégis rászánta magát az öreg, hogy menni kell.

— Terintgettét, gyerekek — mondja egyik este — nektek már a fegyverneki pusztán nem kel barátságosan a nap, jó lesz hat, ha egyitek becsülettel elmegey.

Több sem kellett.

— Abból gazdauram nem lesz semmi, inkább elengedem a konvenciót, ingyen szolgálok az uraságot, — mondja Balta Pista!

— En meg két béres licilyett elvállalom a munkát, csak Donát Panni szeméit láthassam — szól a béres büszkén, egyet hunyoritva a bojtár felé.

— Bolondok vagytok ti, gyerekek; bolondok egészen. Hat melyiket szereti az a kócos leány, na, Pista öcsém, rukkoj ki?

— Azt mondta a minapaban, gazdúram, hogy engem szeret.

Elhalaványult Józsi, mikor ezt hallotta, de megvillant szeme s ő is szólt:

— Nekem is azt mondta, gazdúram, hogy szeret . . .

Meghökken Pista, ránézett a béresre villogó szemekkel s orditva kiáltotta Józsi felé:

— Hazudsz, béres!

— Na-na, gyerekek, itt hajba ne kapjatok, ez az én portam — szólt közibök állva a számadó. Az igazságot még a tyuk is kikaparja, kitudodik, majd az is könnyű szerevel, kit szeret a leány. Kinek a notája az: Telen nyaron pusztán az en lakasom . . .?

— Az enyém, gazdauram, — válaszolt sebtiben a bojtár.

— Hat a tied hogy hangzik, Józsi öcsém?

— Az úgy szól: Gazda úram, adja ki a bérem . . .

— No hat akkor Pistae az igazság, mert az a fehérnép ugyis a Pista notáját dudolgotja. Van-e szavad ehhez, Józsi fiam?

— Volna bizony sok, de csak annyit mondok, hogy az a leány az en notámat is dudolgotja.

— Hacsak almában nem, de ébren még nem hallottam, Józsi!

— Gazdúram, megint hazudik ez a béres. En tudom, hogy Panni engem szeret, megmondta

Ha a szülő az iskolai bizonyítvány tanúsága szerint azt látja, hogy gyermekének észbeli tehetsége nem elegendő a követelmények teljesítésére, ne erőltesse gyermekét a tudományos pályára, még az esetben sem, ha vagyont hagyhatna is számára. Vessük el az előítéletet, ha tanult osztályhoz is tartozunk, adjuk fiainkat inkább tisztos iparosoknak, kereskedőknek oda, hová inkább a praktikus felfogás szükséges.

Ma az iparos, kereskedő époly tiszteltre méltó egyén az államban, mint az, ki a tudománnyal foglalkozik, mert az állam hatalmának emelésére épügy szükséges az iparos, a kereskedő, mint a tudós, költő avagy a művész. Az állam csak akkor erős és hatalmas, a honpolgárok csak akkor boldogok, ha a tudomány és művészet, az ipar és kereskedelem egyformán fejlett.

Ezeket tudva, ne legyünk tehát elfogultak. Ha észre vesszük, hogy iskolába járó gyermekünk gyenge tehetséggel bír, vagy ha látjuk, hogy nem akar tanulni, ne erőltessük őt, hisz ez által ugy sem nyerünk, sőt sokat veszthetünk.

Vigyázzanak tehát a szülők, hogy ne nyügöket és proletárokat, hanem hasznos és derék polgárokat neveljenek a társadalomnak, kik szorgalmuk és munkásságuk által edes hazánk fényét és dicsőséget növeljék, erősítsék és fejlesszék, hogy így boldog legyen hazánk és boldog az abban élő nemzet.

Auerbach Lipót

Közigazgatásunk.

A magyar közéletnek az utóbbi időben alig volt olyan jelentékeny eseménye, mint a jegyzők kongresszusa, nemcsak azon politikai fontosságú beszéd révén, melyet Percel Dezső belügyminiszter mondott, de azon jelentőségénél fogva is, melyet általán megérdemelnek a községi jegyzők.

A belügyminiszter politikai beszédét nem rántk tartozik méltatni, boncolni, de közéleti szemüvegen nézve, az kétségtelen, hogy a közvélemény sovárogra várja a reformot a közigazgatás ágazataiban.

A megyei élet teng, leng azóta, hogy a vármegyék — szerencsére — nem országos szerelmi politikán rágódnak. Baj, hogy néhol a municipiumok önrendelő választási szabadsága klikkeket, sőt vármegyei olygarchákat nevelt. A megyei szerve-

zet folytán közigazgatásunk nincsen egységes kézben. Hát az nem non sense-e, hogy 25—30.000 lakósu helyeken paraszt-bírák magas látóköre viszi a kormányzást. De egy cikk keretében nem ferne meg mindannak felsorolása, a miért a közigazgatást reformálnunk kell, a melyet leghöbbsen óhajtanak a községi jegyzők, mert itt — és ezt is általánosságban jegyezzük meg — a jegyző valóságos celtáblája a helyi intrikáknak. Ott áll, mint középpont, a politikai és partsurlódások közepette. Legtöbbször ezeknek a eselszövényeknek artatlanul esik áldozatul. Az új törvények ódiuma a jegyzőre harul Ó — akaratán kívül — a rettegett végrehajtó, az adók kirovója és beszédje, a kinek ekként a legártatlanabul a műveletlen neptömög gyűlöletet kell elviselnie. És ezenkívül is teljesen ki van téve följobbvalói önkénykedésének.

A főszolgabíró, ha egy kis muasztásnak, szabálytalanságnak jut nyomára, mely legtöbbször tévedésből, vagy kellő munkakerő hiányából ered: a jegyzőt azonnal felüggeszteti.

Ezt aztán le nem mossák többé róla, ha a vizsgáat során kitűnik is büntetlensége. A rossz hír hamar terjed, megállítani nem lehet.

Égető kérdés tehát a közigazgatás rendezése tekintetében a fegyelmi eljárás szabályozása, hogy az alantas közegeken ne önkénykedhessenek előljárók. A közigazgatás általános rendezése alkalmával pedig különös tekintettel kell lenni a jegyzőkre és őket a köztisztviselői hierarchia láncolataiba föl kell venni. Eddig úgy van, hogy a közigazgatási szervezet a közigazgatási gyakorlatokkal bezáródik s kezdődik az örmeztől való rangsorozat. A jegyzők bizony meg mintég az altisztek rangsorozatába tartoznak, habár törvényileg tekintélyes iskolai képzettséget követelnek tőlük; gyakorlati vizsgájuk pedig, melyet szigorlatnak neveznek, részben sokkal tartalmasabb és nehezebb is, mint az egyetemeken és jogi akadémiákon teendő közigazgatási állami vizsga, mely pedig a legmagasabb közigazgatási pályára is képesít. Sőt a mint a jegyző egyesület tárgyalásából látszik, — a jegyzők magok az erettséget kívánják.

Hanem ekként hozzá juttatván őket a magasabb kvalifikációhoz és a legfontosabb állami feladatokat bizván rájuk: katonai állítás, anyakönyvezés, az ő pályájokat is biztosítani kell. Ezt annál inkább meg is érdemlik, mert a jegyzők tulnyomó többsége megbecsülhetetlen és eddig kellőleg nem is méltányolt hasznos tényezői a közigazgatásnak és egyelőre pótolni sem lehet őket.

Kívánjuk, hogy a jegyzők most lefolyt tanácskozásainak sikere legyen

Elemi csapások.

Augusztus 1-én az időjóslo aneroid három fokot esett. Délről fel tizkor a kanikulai nap izzó heve elűzte a vékony felhőrétegeket, de egy óra múlva újra beborult az eg s olyan fülledt nyomasztó meleg nehezedett az emberre, minő az éghőborukat szokta megelőzni. Majd súlyosabb-súlyosabb szürke felhőtömegek vonultak a látóhatárra, esteli sötétség vonta be a szobákat, mit olykor-olykor a távoli villámok fénye hasított át egy-egy pillanatra.

Három óra után teljes erővel kitört azután a nyári viheder. Villám villámot hajszolt szüntelen, az ég haragos zengésétől kísérve, suhogó zapor ömlött alá, melyet pár percig jégzemek tarkítottak. Egy óráig tartott az égiek böszült esataja, majd a villámok intenzív fénye halványabb, az eg dörgése elhalobb lőn. Mig végre a zivatar lassan-nehezen elűt.

E zapor azonban csak annak az orkánnak volt végső szárnylebbéneése, mely Keszthely vidékén ugyan-e napon cühöngött. E viharról írja levezelőnk:

Felhőszada dás volt Keszthelyen aug. 1-én, azon a kritikus napon a mely az ország nagy részében oly szomorú emlékeket hagyott maga után. A keszthelyi szőlőhegyekből alarohano aradat előntötte a várának völgyben fekvő részét a ciganygyepet, hol egy haz összedől és sok megrongaiódott. A lakók ijedten menekültek az arviz elől a dombos urakra. A grofi uradalm sok kárt szenvedett, mert a parkon átvonuló arokból kiömlött víz jó darabon kidöntötte a parkot övező kőfalat s a gazgyar kőbastyáját is elrombolta. A vadaskertekből a fiatal fácskakat, foglyokat, nyulakat majd mind elhordta. A mezőkről — különösen a polgári birtokokról — a learatott gabonakevek szárait hozta az ar, mely a termények nagy részét kimosta a földből. A rezii szőlőket a jégeső és zivar teljesen tönkretette, a hévíz tő vizét piszkos arjával egészen kiduzasztá, az utakat pedig sok helyütt fél meter magas földdel iszapolta be, másutt pedig hatalmas szakadékokat vagott ki az országutak testéből. A hegyekről legördülő aradat derékban kettétört fakat, tövestől kitépett szőlőtöskéket hozott magával.

Mint lapunkat más oldalról tudósítják a jég Bazsi, Csehi, Döbröce, Kis és Nagy-Görbő, Szőlős községekben is, különösen a szőlőkben nagy károkat okozott.

E haboru csak az első felvonása volt az időjárás folvton duló drámájának. Augusztus 4-én esütörtökön még vehemesebben köszöntött be ugyan e vidéken a második felvonás.

E napon a kelő nap sugarai a hegyeket borító ködben törtek meg. Majd éjszaknyugatról

már százszor. Ne kerülgesd hát bérés azt a hazat, nines jussod oda, mert ez a nóta nem a tied, a mit Pannitól hallott gazduram is.

— Majd meglátjuk, bojtár, meddig hallgatód még azt a nótat Panni szájából! — kiáltott haraggal Kender Józsi s kipirulva a bosszu érzetétől, elrohant.

Nyugodt a természet, csak a tücskök furcsa csiripelése zavarja meg a tavaszi est csendjét. A fégyverneki pusztán mintha kihalt volna minden, még az ebek csaholása is megszunt. A sápadt hold fényében úgy tunik fel az egész pusztá hatalmas nyárfáival, mint valami elhagyott gyarmatoeska. Pedig nem elhagyott, megvannak még a régi lakók, csak nyugalomra tértek. De mégsem nyugszik mindenki. Donateknal ég a mécs a konyhan, valaki virraszt. Panni van ott. Éppen most végezte dolgát s kicsit rendbe szedve magát, kapja a meregetőt s indul a kura. Pillanatra megáll a küszöbön, mintha megrettent volna a nagy csendtől. Majd erőt véve magán, sebtén halad a kutnak.

Zörgött a meregető a siető leány kezében, ki majd jobbra, majd balra kapta fejét, mintha valakit keresne. Mikor a kuthoz ért, eldobta a vodrórt. A néma esend ráfeküdt keblére. Szive hangosan dobogott s hogy erőt vegyen félelmén, önkéntelenül rákedett a nótara:

— Télen nyáron pusztán az én lakásom . . . Ijedve rebbenek fel az elült madarak a hang hallatára.

— Szegény kis állatkák, elzavartalak fészketekből, gyertek csak vissza, nem danolok többet . . . Csak ilyen messze ne volna ez a kut-

házuiktól, nem félnek annyira . . . Szent Anyám! mintha jönne valaki. Bizonyosan Pista jön . . . Persze, meghallotta nótam . . . Ah, nem Pista, Józsi. Ugyan mit akar? . . .

— Jó estét Panna, de későn jársz a kutra! — Meg kelmed is ám. Talán maga is megszomjazott, mint én?

— Ilyen későn nem iszom vizet. De ni, mennyire remegsz Panni, talán bizony félsz tőlem; nem azért jöttem, hogy bantsalak.

— Nem felek, de . . . de szeretnék mar otthon lenni.

— Pedig még ne menj, mondok valamit.

— Elengedem, édes Józsi. Tudom, megint azt akarja mondani, hogy magat szeressem; pedig lassa, egy szivet nem lehet ketféle vagni. Minek mondta azt számadoéknal, hogy én magat szeretem; nem volt igaza, mert azt nem hallotta tőlem soha.

— Azt a betyár Balta gyereket akartam egy kicsit megtuszogtetni.

— Kar volt, Józsi! Lassa én kelmedet nem szer . . .

— Ki ne mondd azt a szót, Panna — szólt Józsi közelebb ugorva a leányhoz, — mert az nem igaz. Ha nem szerettél volna, mar régen megmondta volna. Mikor kérdeztelek, hallgattal mindig. Hat miért hallgattal?

— Azert hallgattam, mert tudtam, ha megmondom az igazat, valami rosszat tesz Balta Pistával. Ugyis sokszor fenyegette mar . . . Azt gondoltam magamban: Hallgatok sokaig s talán vagy kibékülnek, vagy elhagyja egyik a pusztát, de hiába vártam . . .

— Panna, Panna! ki mered azt mondani, hogy nem szeretsz? Ne mond ki, hallgasd el, de azt se mond am, hogy azt a bojtart szereted . . . Ejj Panna, vedd el magadtól azt a hitvány bojtart, szeress engem . . .

— Nem úgy megy am az, bérés — kiáltott Balta Pista a kút felé rohánva, Ne bantsd azt a leányt, te éjjeli bagoly, nines jussod hozzá. Az a nóta Balta Pista nótaja volt. Felre hát, bérés!

— Na na, bojtár ne olyan hevenyén, mert bele találsz szaladni ebbe a kutba, aztán nem hallod többet azt a nótat . . .

— Pedig még hallani akarom; de te nem bujkálsz Panna után, az bizonyos — s ezzel fokosával a bérés fele akart sujtani.

— Pista az Istenért, ne bantsa szegény Józsit — kiálta a megrémült leány, Józsi elé állva.

— Most mar még inkább bantom, mert te védelmezod.

Zuhan a fokos, Józsi elesik. A leány a fokos feje után kap, megragacja, de hirtelen visszaratja kezét. Égeti valami . . .

— Vér . . . vér . . . forró vér . . . piros vér . . . — Pista, vér . . . Fut a szegény leány, folyton kiáltozva: — Vér . . . vér . . .

Masnap megtalálták valahol a határban. Ruháját összerongyolták a bokrok, labat megszürták a tövisek.

Nem gondolta senki, hogy Balta Pista nótaja így végződik.

Lázár Gyula.

sürü, fekete pitjára. A regtunt el. Majd sávbán vakító fekete tarsuk az egboltzat. Olyan bentő volt a nyugt. Néma c. Az emberek mintha Isten. És az i. Fel hetl. jégdarabok h. estek. A város minden fiokj. nassal a szob. tak oda egy- escepp cső né. tott, majd zú. dörges-villám esendes csöve. A nap f. erlíte az eső. a zapor, villá. ság kis szunel. A kar, i. ken okozott. Mint tudósít. szélességű sz. Tárjén. szemekkel tel. mindent. Atvonul. Gógánfa, Rig. sumegi Bagly. tarat is, puszt. sítva a nyula. künn ért növe. Nem mar. helyi vidéke se. egy oraval kes. kiört vihar totta el. Legnagy. zada nem állt. tökéket egész olyan édes re. az emberemlé. jaras egyszer. A filloks. tésvészek és. még csak ez. hogy Zalavár. népe a vizgat. Kossz i.

A sümegi

A sümegi augusztus 2-án lődött — úgy irant, de a jöte latszott meg e. tüzoltóság, mel. megmentése co. egyttes akara. es aldozatot ki. A szegén. aldozatot nem. erejében érzett felvillanyozza. anvgai bajokka. rendezett mül. teléről lerolja. No igazán. többet a var. intelligenciától. volt képviselve. A tanem. Délután 4. és zuhogó záp. hosszat, ugy ho. sag mar-mar be. Hét óra tájban. az eg csillagt. tarsasag. A mulats. majd ropogos. kodott az egész. Szunóra a. kalappal az Ist. darabokat enek. a tanc s nem s. folyt a mulats. Felalfizett. Tivadar és Mell. irt. Varga Jenő. vacs Zsigmond. Jenő, Epstein Ö. Orban Istvan, M. Mano, Barat G.

sűrű, fekete felhőtömegek vonultak fel az ég kárpitjára. A reggeli hajnal fénye éjjeli sötétségben tűnt el. Majd a fekete felhők mögött keskeny sávban vakító fényű fehér fellegek tűnnek fel, s fekete tarsukat maguk előtt üzve, lassan-lassan az égboltozat nagyobb felét elfoglalják.

Olyan rémesen szép, olyan szívet megdöbbentő volt a kép, melyet a látóhatár égboltozatja nyújtott.

Néma csend volt, nem rezdült a falevél sem. Az emberek szívére nyomasztó érzés lekudt, mintha Isten ítéletét várnák.

És az ítélet bekövetkezett.

Fél hétkor egyszerre tyuktojás nagyságu jégdarabok hullottak alá, paskolva mindent, a mire estek. A városban a jég irányában eső ablakoknak minden fiókját összezúzták s midőn erős suhanással a szobába törtek, nagyot koppnva vagódtak oda egy-egy butordarabhoz. A jégeső egy csepp eső nélkül Sümege, úgy 4 percig tartott, majd zúgó zápor ömlött alá szakadatlan dörgés-villámlás közepette. Fél óra múlva lassu, csendes esővel végződött a szörnyű vihéder.

A nap folyamán a kanikulái nap izzó melege erlőlte az esőt. Öt óra után újra szakadni kezdett a zápor, villámlott és dörgött az ég s a haboruság kis szüneteket tartva, késő éjjel is tartott.

A kar, mit ez az ítéleti időjárás nagy viléken okozott, kiszámíthatatlan s milliókra rúg. Mint tudósítónk értesítenek, a vihar 12-14 km. szélességű szalagban vonult át.

Türjén 1/4 óráig tartó galambtojásnagyságu szemekkel telt jégaradat volt, mely összepaskolt mindent.

Atvonult a csapás azután Dergecs, Usk, Gógánfa, Rigacs és Csabrendeken s elverve a sumegi Baglyashegy, érte Deaki és Nyirad határait is, pusztítva, rombolva mindenütt, agyonhajva a nyulakat, foglyokat, rongyokba tépve a kánn ért növényzetet.

Nem maradt megkímélve Badacsony és Keszthely vidéke sem fel Veszprémig. A vihar e helyeken egy orával később tört ki s amit az augusztus 1-én kitört vihar meghagyott, azt a 4-iki pusztította el.

Legnagyobb kár a szőlőkben esett. Fél száza nem álltak ily szépen a szőlők. A tokéket egész fűrtkoszorúk környeztek s a gazda olyan édes reményvel nézett a szüret elé. Most az emberemlékezetet meghaladó veszedelmes időjárás egyszerre tönkretette a reményeket.

A fillokszerához, a szőlőpenészhez, a sertésvészhez és orbáncához, a marhak betegségehez még csak ez a vesztetres időjárás hiányzott, hogy Zalavármegyve nagy részének szegény népe a vigasztalan képpel nézzen a jövő elé.

Rossz időket élünk, rossz csillagok járnak.

A sumegi ifjuság nyári táncmulatsága.

A sumegi ifjuság mulatságot rendezett f. évi augusztus 2-án a tuzoltó egyesület javára. Érdeklődött — úgy mondják — a város e mulatság iránt, de a jótékony célra való tekintetből nem latszott meg ez az érdeklődés. Közös teher a tuzoltóság, mely hogy az emberiség vagyona megmentése céljából fent is maradjon, bizony egyúttal akaratot, ősszetartást s némi faradságot és aldozatot kíván.

A szegény iparossegéd heti keresményéből aldozatot nem hozhat a közös jó célra, de ifju erejében érzett jó kedélyénél fogva hitte, hogy felvilágyozza a közönséget, mikép az amagy is anyagi bajokkal küzdő tuzoltókat partolja s a rendezett mulatság alkalmával a belépő díjat feltehetően lerója. De esalodott a rendezőség.

No igazan ennél többet remélt az ifjuság; többet a város közönségétől, különösen az intelligenciától, mert bizony ez meglehetősen gyéren volt képviselve.

A táncmulatság lefolyása a következő volt: Délután 4 órakor megnyiták az egék felhői és zuhogó zápor ömlött alá. Esett vagy két óra hosszat, úgy hogy az együttvolt kis férfi társaság mar-mar beenyugodott hogy: elmosta az eső. Hét óra tájban azonban kiderült s mire felgyült az ég esilagtáborra, már együtt volt a kis társaság.

A mulatság a szokásos lassu magyarral, majd ropogos csardással kezdődött. Jó kedv uralkodott az egész mulatság alatt.

Szumora alatt az ifjak körbeálltak s levett kalappal az Isten szabad ege alatt hatafias 48 as darabokat énekeltek. Szumora után újra megereedt a tánc s nem szünő jó kedvben a reggeli órákig folyt a mulatság.

Felüfizettek: a rendezőség 10 frtot, Sumegi Tivadar és Mellini Béla 1—1 frtot, Török József 70 krt, Varga Jenő, Fischer Miksa, Veilner József, Kovacs Zsigmond, Sipos József, Kramár Dezső, Bókor Jenő, Epstein Odón, Burghardt N., Horvath József, Orbán Istvan, Novak Sandor 50—50 krt; Bricht Mano, Barat Gábor 30—30 krt; Kóber Gyula 25

krt; Korein Benő, N. N., 20—20 krt, Huber Jenő 10 krt.

A rendezőség részéről Török József elnök, köszönetét fejezi ki a felüfizetésekkért.

A mulatság eredményeül a tuzoltóság ellenőrző és bevételi naplója szerint volt: bevétel 80 frt 16 krt, kiadás 42 frt 49 krt, marad 37 frt 67 krt a tuzoltók javára, melyet Török József, a rendező bizottság elnöke elismerő nyugtató mellett kifizet.

Tánckedvelő.

Hirek.

— **Eljegyzés** Révai Miksa nyugalmazott keszthelyi tanító leányával Olga kisasszonnyal f. hó 2-án váltott jegyet Rubits József m. kir. államvasuti hivatalnok Budapestről.

— **Postautalványok kifizetése.** A kereskedelmi miniszter rendelete szerint a postautalványokat kifizetés végett nyolc napon be kell mutatni, ellenkező esetben a postahivatal visszaküldi azokat a feladónak.

— **Beszűntetett vonatok.** A türje-balatonszentgyörgyi vonalon a B. Szt. György ről reggel 7 óra 40 perckor induló és Türjére délelőt 10 óra 33 perckor érkező 6013 sz. valamint a Türjéről delután 4 óra 20 perckor induló és B. Szt. Györgyre este 7 óra 4 perckor érkező 6014 számú vegyes vonatokat kellő forgalom hiányában augusztus hó 17-ikétől fogva az államvasutak igazgatósága beszüntette.

— **Modern Pestalozzi** A tanítók nagymesterének, Pestalozzinak példáját követi Keszthelyen egy gazdag fűrdővendég. A kisebb gyermekeket maga köre gyűjti s minden kidolgozható módon mutatja őket. Valóságos rögtönzött óvót szervez a Balaton-szálló előtti anyas téren, hol a kisderek kedves csoportja játszik, táncol, énekel. Az osona sem megvetendő dolog, a melyben részesülnek az apróságok, hat még a táncmulatság után a nemesszívú gyermekbarát által kiosztott szép játékok s kis emléktárgyak mily örömmel töltik el az ártatlanok szívet s mily boldogsággal és halával a szülők s a nézőközönség keblet! A gyermekesereg e szeretetreméltó barátja Löv Tivadar fővárosi jeles ügyvéd, ki anélkül kis leánykái látogatására gyakran lejön Budapestről Keszthelyre s ilyenkor örömmel élvezi a többi gyermek is, kikben hal Istennek! Keszthelyen nincs hiány vajjon nem lélekemelőbb látvány-e e nemesszívú embert az ártatlan gyermekesereget mulattatva látni, mintha ő, ki bizonyára tehetné, mert nagy jövődélmű állása van, a harmincketeleui bibliját forgatná. Sok ilyen derek embert szeretnénk látni, sőt óhajtuk, hogy az ilyen széplelkű férfit ne mint fehér hollót emlegessük. De hat a mi nagy uraink! mi lenne akkor a kartyával, puskával, lóval és agárral?

— **Villámsujtas.** F. hó 2-án delután 4 órakor kitört zivatar alkalmával a villámütés Türjén ket juhászt ért s csodálatos, mindkettő életben maradt. Az egyik már fenn is jár, de a másik még nyomja az ágyat. Ennek egész hátáról a bőr lehámlott. Elég olcsó ar a villámütésért.

— **Uj anyakönyvvezetők** A belügyminiszter a felső-örsi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Jankó Györgyöt, a lentibe helyettesé Mayfort Józsefet nevezte ki s őket a házassági anyakönyv vezetőivel és a házasságkötésnél való közreműködés sel is megbízta.

— **Stridón** Csepp Károly zágrabi tüzér-szakaszvezető szíven lötte magát.

— **Osztálytanító kerestetik** a zala-koppányi államb. s közs. iskolához 300 frt évi fizetés és lakásból álló díjazással. Kérvények az iskolásokhoz e hó 20-ig adandók be. Bővebb információt B. kefi Elek igazg. nyújthat.

— **Dr. Mandel Pal.** az alsó-lendvai kerület orsz. gyul. képviselője és vend. jellegű felekezeti s állami tanítóvit felmegyénkből az orsz. kiállítás megtekintésére. A tanítók 5 napig voltak dr. Mandel von légei Budapestben.

— **Megölte a banat** A f. hó 4-én pusztító jégeső tönkretverte Iker Istvan sumegi lakosnak szőlejét is. A csapást az amagy is beteges ember, kinek két héttel előbb egyik

ökre is megdöglött, annyira szívére vette, hogy a konynában a tüzhelyről, hova melegegdedni ült, lebukott és meghalt. A szörnyű eset annyira megrémítette a boldogult feleséget es egy nős fiát, hogy ezek belebetegedtek az ijedtségbe.

— **A csáktornyai onk.** tuzoltók testületileg mennek föl az aug. 15-én tartandó orsz. tuzoltósövetségi gyűlés alkalmából az orsz. kiállítás megtekintésére.

— **Zala Koppányban** a száj- és körömfájás kiütött es oly nagy mértékben uralkodik, hogy a gabonatakarulás es a szántás ugyszólván teljesen szünetel. Az összes marha-állományra atragadott már e betegség s a lakosságot elcsüggyesztí a fárasztó gyógykezelés es a felbeszakadt mezői munka. A hatóság a szükséges intézkedéseket a baj leküzdésére elrendelte.

— **A király az őszi hadgyakorlatokon.** A király a magyarországi őszi hadgyakorlatok második felében is részt fog venni es e végből szeptember 19-én Csáktornyára, majd Zala-Ujvárra megy, a hol öt napig Festetics Jenő gróf kastélyában fog lakni. Beck báró vezérkari főnök szállása szintén ott lesz. A kastélyt ez alkalmából teljesen átalakították. Ottó, József es Rajner kir. hercegek szállásait is előkészítették már. A király kíséretet es udvari személyzetét a tágas Z-nyikastélyban szállásolják el es már e napokban husz waggön butort szállítanak oda Beszből. A miniszterek, főispánok es a küldöttségek tagjai Csáktornyan lesznek elszállásolva. A király ott tartózkodásának idejére Csáktornya es Zala-Ujvár között áviró es telefonösszekötést letesztenek.

— **Tüzi veszedelem.** Tormaföld zalamegyei községben nagy tüzvesz pusztított. Alig egy óra alatt huszonnyolc lakóház, negyven gazdasági épület, az összes takarmány es gabona készlet a lángok marhalekaul esett. A kár meghaladja az 50 ezer frtot. A csapás harmincöt családot ugyszólván koldusbotra juttatott.

— **Katonatisztek a hivatalos egyházi ünnepeleken.** A belügyminiszter leiratot intézett a törvényhatóságokhoz, a melyben kijelenti, hogy hivatalos egyházi ünnepelekre a polgári hatóság feladata a többi hatóságokat es hivatalokat meghívni. Felhívja továbbá a törvényhatóságokat, miszerint intézkedjenek, hogy olyan helyeken, a hol nincs terparancsnok, az ott tartózkodó nem tetteles szolgálatban levő katonai főtisztek a polgári hatóság, esetleg községi vagy egyházi eljáráság által a hivatalos istentiszteletekre meghívassanak s részükre az első padosorokban helyet jeleljenek ki.

— **Szaj- es körömfájás** Bodorfát. Hanyt, Óhidót, Nagy- es Kis Görböt, Csehit es Dergecs pusztát a kiütött szaj- es körömfájás miatt zár alá helyezték.

— **Vesztett ebek.** Julius hó folyamán Kis Görbön egy kóborló vestett ebet ütöttek agyon, melyet hivatalosan felboncoltak s a kórt csakugyan vestettsegnek konstataáltak. Később a vizsgálat kiderítette, hogy a kutya N. Görbő, Óhid. Szalapa, Döbröce kö. segeken keresztül kóborolt s több kutyát megmárt, mire a hatóság e községek kutyáit es macskáit zár alá vetette. Az óvó intézkedés csakugyan üdvösnek bizonyult, mert a megmárt kutyák közül N. Görbön kettőn kitört a dühödség, E miatt a szolgabíróság N. Görbön az összes kutyák es macskákat kiirtást elrendelte. Z. Mihalyfan pedig Kis-Vasarhelyről elfutott kutya márt meg több kutyát, mire zár alá helyezték e községet is. Ennek a kutyának eddigelé nyoma vestett. Lehet, hogy valahol elhullott.

— **Kirándulás.** A keszthelyi csónakázó egyesület vigalmi bizottsága a többi gombamódra alakult ezériéle bizottságoktól különbözve, abban találja örömet, hogy jegyzőkönyv: firkalás helyett, a tettek mezejére lépést s egyik kirándulást a másik után rendezzi. Legutóbb a fűrdővendégek s a város közönsége köréből toborzott mintegy 100 tagú társasággal az elragadóan szép Csókakőhöz randultak ki aug. 4-én s tán részleteznünk nem is szükséges, mily vidam hangulatban töltöttek a kirándulók a szép delutánt zeneszó mellett. Hegymászás, fényképezés, vidam társalgás; a síkhelyen

tánc, ének, zene, társasjáték; vidám eszonzás, felkészítők, léghajófelbocsátás stb. efféle egy-egy szóval jellemzett kedélyes mozzanatai voltak a kirándulások, melynek uritársasága 34 kocsin vonult be est 9 óra felé a városba. Ezt az impozáns bevonulást sokáig emlegetik Keszthelyen, mert bár a vidám városban nem ritkaság a látványosság, de ilyet még nem láttak mostanában. El lehet képzelni, hogy 34 fogat milyen hosszú utat foglal el egymásután haladva, Minden fogaton 2-4 színes lámpion, kék-fehér es nemzetszínu lobogó, no meg a sok vidám, mosolygó arc és a kitűnő hangulat, melyben a kirándulók végig kísérték a városban, le a balaton szallókig bizony kellemes látványt nyújtott s az utcakra csalta a város összes lakosságát, kik a hazatérő kirándulókat szívesen elfelejték.

— **Kinevezés.** Lapunk zártakor értesültünk, hogy a király Szerdahelyi Károlyt, a győri kir. táblához berendelt törvényszéki jegyzőt, a sümegi járásbíró-sághoz albiróvá nevezte ki.

— **Gazdák és értelmiségiek kongresszusa.** A magyar gazdatisztek és értelmiségiek országos egyesülete által rendezendő II-ik magyar gazdatiszti kongresszus érdekében f. hó 23-án tartott ülést az előkészítő bizottság. Az ülés főtárgyát a kongresszus határidőjének vegleges megállapítása képezte. A bizottság határozatlag kimondta, hogy a kongresszus f. évi szeptember hó 8-án d. u. fél 3 órakor a kiállítás ünnepélyek csarnokában tartatik meg. Egyidejűleg felhívják a t. földbir-tokos, bérlió utakat, egyesületek tagjait, valamint mindazokat, kiket ez úgy fontoságánál fogva kell, hogy érdekeljen, hogy a kongresszuson részt venni szíveskedjenek, s ezt a II-ik magyar gazdatiszti kongresszust rendező bizottságának, Bpest, IX. Lonyai utca 7. sz legkésőbb szeptember hó 10-ig bejelentsek. — A kongresszus napirendjét 2 tárgy képezi u. m. 1 a gazdatiszti kvalifikáció megállapítása, 2 a szolgálatok és gazdasági alkalmazot-tak közötti jogviszony törvény utjan való szabá-lyozása — A kongresszusi részvételi díj 2 korona. Az egyesület tagjai valamint az érdeklődők ré-szére a felhívások, melyben az Iroda utjan clér-hető utazási és kiállítási kedvezmények is felsó-roltatnak, néhány nap múlva kuldetnek szét.

— **Postaegédtszti tanfolyamok** A pécsi posta- és táviró igazgatóság kerületében: Kaposvárott és Nagy-Kanizsán szeptember 15-én posta és táviró segédtszti tanfolyam nyílik meg. A tanfolyamokra hallgatókul felvétetnek: első sorban igazolványos katonai altisztek, postamesteri vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, kik a gimnázium, reál vagy polgári iskola negye-dik osztályát, vagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait elvégezték, ugyanilyen iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más jelentkezők, végül is ily pályázók kellő számmal nem találkoznak, a kellő iskolai előképzettséggel bíró, 16-ik életévüket betöltött ifjak is. A tanfolyam hallgatói beiratási és iskolapénz fejében tíz forintot kötelesek fizetni s e díj lefizetése alól csak a katonai altisztek meutetnek föl. A tanfolyam bevégezése után a hallgatók posta- és táviró segédtszti állásra nyernek képesítést, illetve a posta- és távirósegédtszti jelöltek létszámába vétet-nek fel s utóbb kinevezetnek segédtsz-tekké; 5-700 forintig emelkedő fizetéssel és a megfelelő lakáspénzzel. Mindegyik tan-folyam 6 hónapig tart.

— **Vivás.** A vivó iskola Peér Mátyás nyug. csendőrszázados vezetése alatt f. hó 8-án Tapolcán is megalakult. A sümegiek reggel, a tapolcaiak pedig délután részesül-nek az oktatásban. Befejezésül nagy diszvi-vást terveznek Sümegen.

A nyaralás. A millenáris esztendő szomorú nyarat hozott a fürdőknél és más nyaraló helyeknek. Az ezeréves országos kiállítás bizony sokaknak zsebjeből kiesko-matálta a fürdőre szánt költséget. Most pedig a folytonos tartó eszések, a meghü-vösült kelemenlen időjárás jó részét haza kergeti azoknak is, a kik fürdőre mentek. A hévizi vendégek közül sokan bucsut mondtak a csodáhatású meleg tónak az elsején volt égháboru után. Keszthelyen — mint levelezőnk írja — az egész város képen meglátszik, mely kezves a fürdőven-dégek száma. A balatonparti szállókat ki-

véve a városban alig van, fürdővendég, ami érzékeny kárba vehető.

— **Eleven élet** tapasztalható most minden téren. A nagy nemzeti ünnepek hullámába hozta az egész magyar társadalmat. A nemzetközi világra szóló kongresszusok pedig a művelt külföld figyelmét irányítják reánk. Nemsokára megér-keznek az európai parlamentek kiadói is, hogy a magyar fő-városban megtartsák az interparlamentaris konferenciát. Eh-hez a változatos élethez hozzájárulnak a választási előmozga-mak a melyek az egész vonalon megkezdettek, úgy hogy el lehet mondani, hogy a reánk következő időszak eseményekben igazán gazdag és változatos lesz. A napi sajtó munkái most megkettöz-tek munkásságukat, hogy a nagy közönség érdeklődését minden tekintetben kielégítsék. Különösen a „Magyarország” politikai na-pap az amely jól berendezett hírszolgálatával igazán nagy munkát vé-ggez. Az egész nap egymásra torló eseményeit, országgyű-es és egyéb tárgyalásokat mind a legkimerítőbbé teszi és óriási nyomdai berendezéssel akként állítja elő, hogy a művelt közönség reggel már az ország távolabbi részeiben is olvash-ta összes bel-és külföldi eseményeit. Ez a maga nemében egyedül álló újítás a közönség által teljes elismerésben réze-sítették amit igazol a „Magyarország”-nak gyors és nagymérvű elterjedése is. De a „Magyarország” tartalmánál fogva is rá-szolgát a közönség tetszésére, mert jól értesültsége élénk és változatos tartalma a művelt közönség igényeit a legteljesebb mértékben kielégíti. Vezérezikket Bartha Miklós írja, ki nek ra-gyogó tolla ma egyedül áll a magyar irodalomban. Bartha Mik-lósnak a „Magyarország”-ban megjelenő vezérezikkeit oly óriási érdeklődést keltenek a közönség sorában, hogy egy-egy cik-ke valószággal eseményszámba megy. A „Magyarország” szer-kesztője Holló Lajos, onsz. képviselő, helyettes szerkesztője Lu-cz edl László. A „Magyarország” előfizetési ára: negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt. 20 kr. egész évre 14 frt. Az előfizetési pénzek legkésőbb postautalványnyal a kiadóhivatáiba kü-dendők. (Budapest, Sándor utca 2. sz.)

Apróságok.

Rejtelmes fény.

... Az ora már éjfelt ütött,
A föld már néma lón

Három végimbor a botorkál ki a baglyasi Arany Birka-szallóból. A mint a kuszobön atiep-nek, vak éj fogadja őket.

Jancsi, kinek a sulypont leginkább az eme-letébe szállott, neki tamaszkodik a vastag sötet-ségnek. Tarsai követik példáját.

Igy nyugosznak pár percig duló csaták után. Majd felmerül a súlyos problema: merre van a lakás?

Mínthogy a föld mágnes-ereje nagyon me-hibbant kapitollumuk iránytűje felmondta a szol-gálatot. Erősen tánakodnak: éjszak fele van-e éjszak? vagy tan delnek csak kelet. Egyszerre Gyurka örömtől repeső szívvél kiált a nema fe-keteségbe:

— Nini, ott a világító fény! A másik kettő megtapogatja, nierré mutat Gyurka jobb karja, s abba az irányba tekintve, fölfedezik a szabadító langot ók is.

— Szent Elma tüze a vihar pocsolyai fö-lött, veli Jancsi. Új vihart jelent. Itt rekudünk.

— Nem a! lidérefény a halas zsidó kocsi-jan, igazítja Miska.

— Dehogy! Égből kuldött meteorfény a jambor lumpoknak, bizonykodik a nagy felfedező, Jancsi.

Ezen eldisputálnak félóraig, egyik sem hagyva a maga igazát.

A nagy disputának Miska vet véget:
— Heuréka, megoldva a rejtelmes éji fény! A baglyasi elüljáróság szellemi szikrája ragyog ott a kut tetején, hogy éjjel is órkődjek a draga iakosok személybiztossága felett.

Gyurka és Jancsi először körülesodáltak a nagy langelmét, azután karra csipvc őt, vitték a rejtelmes fény felé.

Ott aztan konstataáltak, hogy az egész egy — szerény petroleumlámpa. No de ez is jó volt arra, hogy megmutatta: nem éjszának fekszik nyugat s így baj nélkül hazabandukoltak.

Csodálatos automata.

Vigan puffolta az aug. 4-iki kopogós jégeső az ukki állomas automataját. A jambor gépezet, hogy megkerelje a viharok haragos istenét, végső erőlködéssel kidobja magából az utolsó uveg szag-osvizet. Az aldozat kedves vala a viharok isten-ének, a zivatár megszunt.

Lapunk egyik barátja (minden lapnak van jóakaro barátja) megtalálja az uveget és zsebre-vagja.

Nemsokára jön két atyafi. Szembeötlik az automata Janosnak, s megkerdi tarsat.

— He, komam, mi jez a zize?

— Hát ez az izé . . . világosítja fel komája, ki Budapesten megnézte a kiállitást is, mikor a ialu csoportja telrandult a jegyző ural. Ha beledob kend egy 20 fillérest a likaba, szagositot dob ki kendnek. Probálja meg, jó lesz a Pannanak.

Furta a paraszt eszet a masina. Végre ra-szanja magát s beledobja a penzt s kíváncsian lesi az eredményt.

Nem jó semmi.

Indignációs képpel fordul komája felé, s zalai kifejezésekkel fuszerezett karomkodással szidja komáját, a németet meg a pléh izét

Bent a váróteremben lapunk jobaratja meg-hallja a paraszt tulekedését, hirtelen az asztal-

fiokba rejti a szagos vizet, ki megy s megszólítja:
— Földi! ne böstörködjek. Ez a plehmasina a szagositót a váróterem asztalának fiokjába dobja. Ott megtalálja kend.

— Most meg az ur akar bolond lá tenni, de már abból nem eszik.

Isten is ugy aldjá meg a feleségemet, ott a szagositó. Ha nem igaz, megtéritek a karát.

Ez az ígélet gyözött, a paraszt bemegy a váróterembe, ki huzza az asztalfiókot, hat nagy meglepetve ott találja a szagosvizet.

— Ezt már még se hittem vóna! — szól s az utasok nevetese közben a mándli zsebbe rejti az ördöngös masina portekáját.

Nyiltter.

A természetes savanyúvizek között a
Krondorfi
alkalikus SAVANYÚKÚT
elsőrangú kifünőségek
egybevágó vegyetermésű alapján milyenséggel
az első helyet foglalja el.

Kapható: BODIS MÁTYÁS kereskedésben
Sümegen. 4-12

Felölös szerkesztő:

Eles Károly.

Főmunkatárs:

Stampay Miklós.

Kiadótulajdonos:

Horvát Gábor.

Megvételre

keresek használt, de még jó karban levő kisebb, nagyobb bo-ros hordókat 200 hectoliterig.

Ajánlatok Rád'i vinczellérhez, Hosztót, posta Galsa küldendők.

(Zalamegye.) 2-2

A közönség figyelmébe!

Olajfestményeket és krétarajzokat arc-kepek utan elethűen készíttek el a következő árak mellett:

Olajfestmények kerettel	20 frt. — kr,
„ keret nélkül	15 „ — „
Krétarajzok kerettel	6 „ 50 „
„ keret nélkül	4 „ — „

A képek élethű sikeréért kezese-kedem.

A Sümeg-Szent Grót kiadóhivatala felvilágosítással szolgál az iránt, hol lehet megtekinteni az általam készített kepeket.

Megrendeleseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

SPÍRA HENRIK

Bécs III., obere Weisgärberstrasse 13.

SÜ

Egész évre . . .
Fél évre . . .
Negyed évre . . .
Egy . . .

Szent

Nagy kir . . .
unokáid hazán . . .
dulóján szent . . .
királyt a törté . . .
a szentek társ . . .

A halhat . . .
ugyan, de az . . .
ved, s bened . . .
ges multját. A . . .
több millió . . .
tetteidet, a na . . .
honszerelmede . . .
unokák, mily . . .
tének.

Árpád ha . . .
győzelem pálr . . .
meg ellensége . . .

Ámde a . . .
csaták oly vér . . .
nemzet testén, . . .
gették az eddi . . .
találkozik egy . . .
veszélyt, azt e . . .
életéről. Az er . . .
rály es aposto . . .
keresztet, azt . . .
ehhez legyen . . .
tének hajója ;

M

— A Sümeg

Írt

A hajóhido . . .
sietve oldottak . . .
hogy a hidoszlo . . .
hullámaiba, a vé . . .
azt a hajó ormá . . .

A hajófedé . . .
oszladoszni kezd . . .
kicsiny asztalai . . .
gokba temetkez . . .

A hajó tul . . .
móles arns kofak . . .
tek, míg a fiatal . . .
addig nogatta, m . . .
vigabb nótara, m . . .
kurjogtatva mellé . . .
kezükhöz akadt le . . .

Az utasok le . . .
egy fiatal angol . . .
den kísérlet nélkü . . .

Karcsu terr . . .
sima szürke ruhát . . .
kalappal. Az ös . . .
magával hurcolta . . .
hol a jobb oldal . . .
kesebb kilátás kin . . .
volt az ő elvalha . . .